

ROSH HASHANA

"YOU MATTER," G-D SAID

Discovering Our Immutable Value in the Shofar-Blowing Ceremony

HOLIDAY OVERVIEW

Rosh Hashanah

The festival of Rosh Hashanah—the name means “Head of the Year”—is observed for two days beginning on 1 Tishrei, the first day of the Jewish year. It is the anniversary of the creation of Adam and Eve, the first man and woman, and their first actions toward the realization of humankind’s role in G-d’s world.

Rosh Hashanah thus emphasizes the special relationship between G-d and humanity: our dependence upon G-d as our Creator and Sustainer, and G-d’s “dependence” upon us as the ones who make His presence known and felt in His world.

Each year on Rosh Hashanah, “all inhabitants of the world pass before G-d like a flock of sheep,” and it is decreed in the Heavenly court “who shall live, and who shall die . . . who shall be impoverished, and who shall be enriched; who shall fall and who shall rise.” But this is also the day we proclaim G-d King of the universe. The kabbalists teach that the continued existence of the universe is dependent upon the renewal of the Divine desire for a world when we accept G-d’s kingship each year on Rosh Hashanah.

The central observance of Rosh Hashanah is the sounding of the shofar, the

ram’s horn, which also represents the trumpet blast of a people’s coronation of their king. The cry of the shofar is also a call to repentance, for Rosh Hashanah is also the anniversary of humanity’s first sin and their repentance thereof, and serves as the first of the “Ten Days of Repentance,” which culminate in Yom Kippur, the Day of Atonement.

HOLIDAY OVERVIEW

Rosh Hashanah

Another significance of the shofar is to recall the Binding of Isaac, which also occurred on Rosh Hashanah, in which a ram took Isaac's place as an offering to G-d; we evoke Abraham's readiness to sacrifice his son, and plead that the merit of his deed should stand by us as we pray for a year of life, health, and prosperity. Altogether, we listen to one hundred shofar blasts over the course of the Rosh Hashanah services.

Additional Rosh Hashanah observances include: a) Eating a piece of apple dipped in honey to symbolize our desire for a sweet year, and eating other special foods symbolic of

the new year's blessings. b) Blessing one another with the words "*Leshanah tovah tikatevu vetechatemu*—May you be inscribed and sealed for a good year." c) *Tashlich*, a special prayer said near a body of water (an ocean, river, pond, etc.), in evocation of the verse, "And You shall cast their sins into the depths of the sea." And, as with most major Jewish holidays, after candle lighting and prayers, we recite Kiddush and make a blessing on challah to begin the festive Rosh Hashanah meals.

TEXT 1

Psalms 130:1–8

א. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ ה'.

ב. ה' שָׁמְעָה בְּקוֹלִי, תַּהֲיִינָה אָזְנוֹיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל
תַּחֲנוּנָי.

ג. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְ-הוָה, ה' מִי יִצְמַד.

ד. כִּי עֲמָךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא.

ה. קוֹיָתִי ה' קִוְּתָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי.

ו. נַפְשִׁי לֵה' מִשְׁמָרִים לַבֹּקֶר, שְׁמָרִים לַבֹּקֶר.

ז. יַחֲלֵ יִשְׂרָאֵל אֶל ה', כִּי עִם ה' הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ
פְּדוֹת.

ח. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו

1. A song of ascents. I call to You from my depths, dear G-d.

2. Dear G-d, hearken to my voice; may Your ears be attentive to the sound of my supplications.

3. Dear G-d, if You keep [a record of] iniquities, O G-d, who could stand?

4. For forgiveness is with You so that You would be feared.

5. I hoped, O G-d; my soul hoped, and I await His word.

6. My soul belongs to G-d among those who await the morning, those who await the morning.

7. Israel, place [your] hope in G-d, for kindness and much redemption are with Him.

8. And He will redeem Israel from all their iniquities.

We crown G-d
each year on Rosh
Hashanah as our
king and king of
the universe.

TEXT 2A

Machzor LeRosh
Hashanah, Tehilat
Hashem, *p. 24*

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
בְּכְבוֹדָךְ, וְהִנָּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ, וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר
גָּאוֹן עֲזֻזָּה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֶל אֶרְצָךְ.

וַיֵּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פָּעַלְתָּהּ וַיִּבִּין כָּל יִצּוֹר כִּי אַתָּה
יִצְרְתָהּ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאֶפֶס, ה' אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

Our G-d and the G-d of our fathers: Reign
over the entire world with Your glory, be
uplifted over all the earth with Your honor,
and appear in Your splendid enormous
might over all who dwell upon Your earth.

May everything that has been made know
that You made it, may everything that was
formed understand that You formed it,
and may everyone with a breath in their
nostrils proclaim, “G-d, the G-d of Israel,
is King, and His kingship rules over all.”

TEXT 2B

*Rabbi David Abudraham,
Rosh Hashanah, Teki'at
Shofar 15*

אכתב רבי סעדיה: מה שצונו הבורא יתברך לתקוע
בשופר בראש השנה . . . מפני שהיום היתה תחילת
הבריאה, שבו ברא הקדוש ברוך הוא את העולם
ומלך עליו.

וכן עושים המלכים בתחילת מלכותם, שתוקעים
לפניהם בחצוצרות ובקרנות, להודיע ולהשמיע בכל
מקום התחלת מלכותם.

וכן אנו ממליכין עלינו את הבורא ליום זה.

Rabbi Saadia Ga'on wrote, "Our blessed Creator instructed us to sound the shofar on Rosh Hashanah . . . because this was the day that G-d created and began His reign over the world.

"It is the custom of kings to be coronated to the sound of trumpets and horns to announce their coronation far and wide.

"We do the same on this day [with the shofar] when we crown the Creator as our king."

TEXT 3A

*Rabbi Yosef Yitzchak
Schneersohn, Sefer
Hamaamarim 5703, pp. 6–7*

דהנה אמרו רבותינו זיכרונם לברכה: "מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיע" (ברכות נה, א). והיינו שממלכותא דארעא יש לבאר ולהסביר ענין מלכותא דרקיע.

והנה במלכותא דארעא אנו רואים שמכתירין את המלך בכתר מלכות, וההכתרה באה בשמחה גדולה ובביטול עצום אל המלך, ביראה גדולה ועצומה ובהדרת הכבוד.

וטעם הדבר הוא: דבכדי שיהיה מלך, צריכים לעורר בהמלך הרצון להיות מלך. וזה הוא ענין ההכתרה, שמעוררים את המלך ברצון, שירצה ויחפוץ במלוכה זו. והוא על ידי הביטול, שכולם, הן העם והן השרים הקטנים והגדולים, כולם כאחד מתבטלים לפניו במסירות רצונם ונפשם אליו לגמרי מכל וכל, הנה על ידי זה מתעורר ברצון לחפוץ במלוכה.

Our sages proclaimed, "The kingdom on earth is similar to the kingdom of Heaven" (Berachot 55a). This means we can understand the celestial kingdom by understanding the terrestrial realm.

On earth, kings are coronated by placing a royal crown upon their heads. The coronation ceremony is held with great joy, intense submission to the king, enormous reverence, and splendid honor.

We do this because we need to arouse a desire within the king to be king. The purpose of the coronation is to inspire the king to want to be king, and we achieve this through our submission. The entire nation, ordinary people, and low- and high-ranking ministers all submit to the king equally. They pledge their lives and commitment to the king in every possible way. This sparks the king's desire for the kingdom.

TEXT 3B

*Rabbi Yosef Yitzchak
Schneersohn, Sefer
Hamaamarim 5700, p. 3*

על ידי נשמות ישראל שמקבלים עליהם מלכותו
ברצון, שמוסרים נפשם ורצונם אליו יתברך
בבחינת ביטול הרצון לגמרי מכל וכל, הנה על ידי
זה מתעורר כביכול בבחינת רצון גלוי להיות מלך.
..

דכללות נשמות ישראל מקבלים עליהם עול מלכותו
יתברך ברצון באמירת מלכיות, ואומרים: "מלוך
על העולם כולו".

When the Jewish people willingly accept
G-d's kingdom upon themselves—
submitting their lives and commitment to
G-d in every possible way—a desire is
aroused, as it were, within G-d to become
their king . . .

[G-d becomes our king when] all Jews
accept the yoke of G-d's kingdom willingly
by reciting the passages about monarchy
and chanting, "Reign over the entire
world."

It is not just about copying the coronation ceremony of human kings; it's about inspiring a desire within G-d to be our king.

TEXT 4

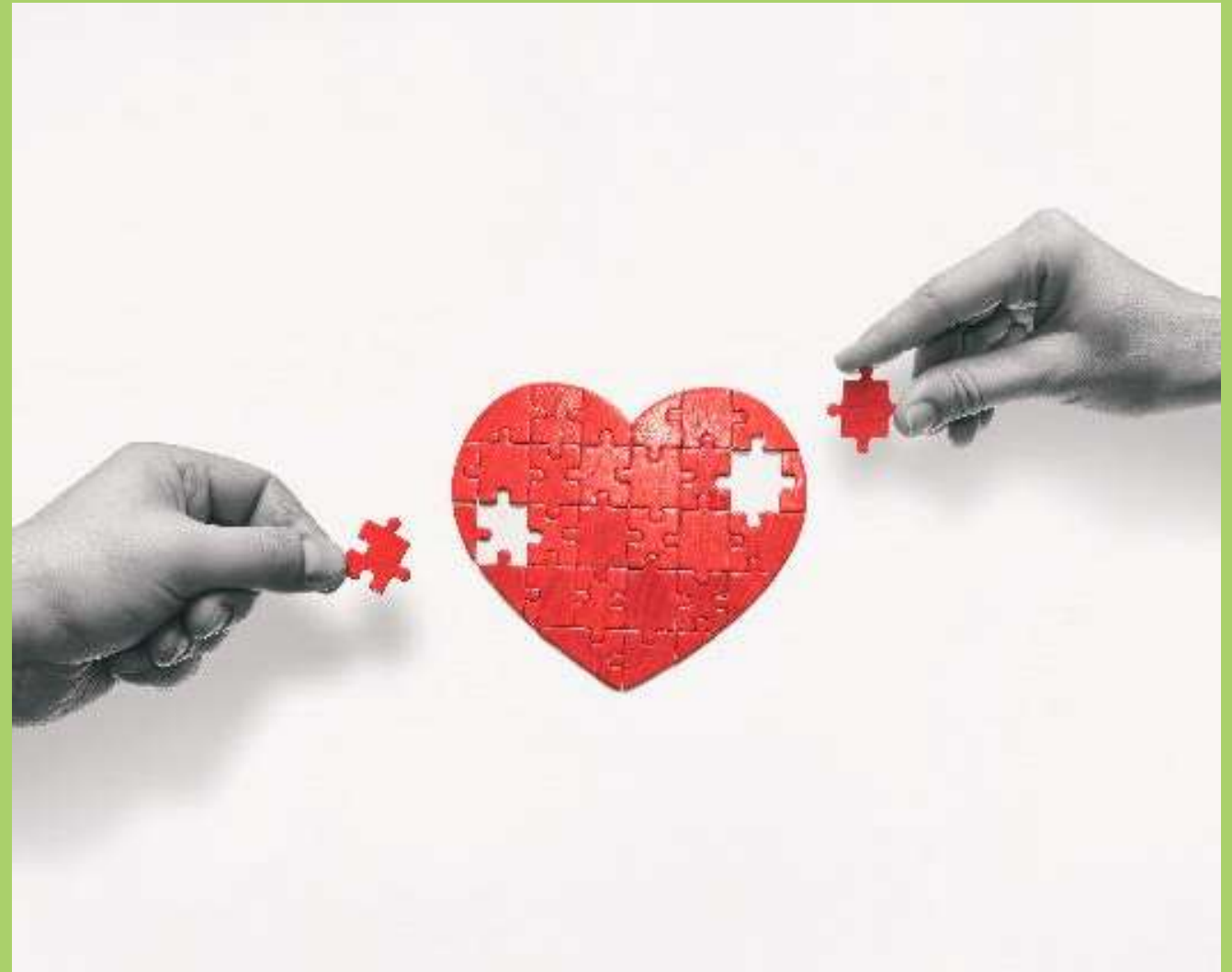
*Rabbi Chaim Vital, Etz
Chayim Shaar, Hakelalim 1*

כשעלה ברצונו יתברך שמו לברוא את העולם כדי
להיטיב לברואיו ויכירו גדולתו, ויזכו להיות
מרכבה למעלה לדבקה בו יתברך.

It arose in G-d's desire to create the world to
bestow goodness upon His creations. [He
achieved this by] enabling them to recognize
His greatness, thus meriting to be subsumed
within Him and attached to Him.

To love G-d, we must know him.

One can't have a relationship with an unknown and unknowable entity.

TEXT 5A

*Rabbi Shalom Dovber
Schneersohn, Sefer
Hamaamarim 5658, p. 120*

כל מקור בהכרח שהוא בבחינת גילוי והתפשטות.
והיינו שמתגלה ומתפשט להיות מקור, וגם יש לו
איזה ערך ושאיכות קצת להדבר המתהווה ממנו.

To serve as a source, you must be in an outgoing state of association and extension. The source [cannot remain aloof and introverted within itself. It] must reveal and extend itself so there can be some relation between the source and what emerges from it.

TEXT 5B

*Rabbi Yosef Yitzchak
Schneersohn, ibid.*

והגם דהיפלא מה' דבר, והיה יכול להיות דאם
שאינו בגדר גילוי והתפשטות ולא בגדר שייכות
כלל, ומכל מקום יהיה ההתהוות מאין סוף עצמות
ומהות שלא על ידי אמצעית האור כו'.

האמת הוא דבכח האין סוף היה יכול להיות כן,
אבל אז היה ענין ההתהוות שלא על פי השכל כלל.
כי השכל מחייב שהמקור המהווה הוא בבחינת
התפשטות ובבחינת ערך ושייכות. ושיהיה שלא
בבחינת התפשטות ושלא בבחינת ערך כו' - אין
השכל מחייב זה כלל.

וידוע דבענין ההתהוות, היה רצונו יתברך דכל מה
שאפשר להיות על פי השכל ועל פי סדר והדרגה,
יהיה על פי השכל כו'. ולזאת לא הייתה ההתהוות
מאין סוף עצמות ומהות, כי אם על ידי האור כו'.

G-d is omnipotent and can do anything. Had
He wanted to, He could have created from
within His infinite self without revealing or
extending Himself [toward creation]—without
the medium of light.

[He didn't] because that would have rendered
creation a process inaccessible to the human
mind. Human intelligence requires the
Creator to be in an outward state of
extension that has some relation to the
created. A creative process that does not
abide by these rules is incomprehensible to
the human mind.

It is known that G-d wanted us to understand
the process of creation as much as possible.
Therefore, G-d operated through a logical
[rather than a drastic] process wherever
possible. This is why G-d chose to create
through the medium of light rather than from
within His Infinite self.

To create something outside of Himself, G-d had to put Himself in a state of association and extension.

TEXT 6

Job 19:26

וּמִבְּשָׁרִי אֶחְזֶה אֱלֹהִים.

[By observing] my flesh, I perceive G-d.

He projected
Himself on us.
Therefore, we can
understand and
envision G-d
because we
perceive Him in
ourselves.

Our confidence that
our soul exists despite
our inability to see it
gives us confidence
that G-d exists though
we can't see Him.

TEXT 7A

Midrash Tehilim *104:1*

מה הנפש ממלאה את הגוף, כך הקדוש ברוך הוא
ממלא את עולמו.

As the soul fills the body, so does G-d fill the
world.

TEXT 7B

*Rabbi Menachem Mendel
of Lubavitch, Derech
Mitzvotcha, p. 45a*

כמו מה שנתאמת אצל האדם ענין חיות נפשו, שיש מהות נפש מלובשת בגופו המחיה אותו. שהרי הגוף אינו חי מעצמו לבד, שהרי בעצמו הוא דומם כבשר ועצמות המונחים בקדרה ובתבשיל, אלא שהוא חי מצד חיות הנפש הרוחניות שבו, שהוא רוח החיוני המלובש בדם, כדכתיב: "כי הדם הוא הנפש" (דברים יב, כג).

ואם כן, הגם שמעולם לא ראה אדם מהות הנפש שבו איך ומה היא, עם כל זה נתאמת אצלו ברור מציאותה על ידי השכל. וזו היא ראיית השכל שהוא אימות חזק כראיית העין ממש.

וכך אחזה אלוקה ממש - בראותו כל העולם חי וקיים כל נברא לפי ערכו, הגלגלים מתנועענים, והארץ יש בה כוח הצומח להצמיח עשבים ואילנות עושים פרי, ובעלי חיים מרגישים, וכן הנפש שבאדם, שכל העולם בכללו הוא כמו גוף אחד גדול מהלך ת"ק שנה.

והרי גוף זה הוא בעצמו דומם, ומאין בו החיות הזה שבכל אחד ואחד? הנה זהו חיות האלוקות שהוא יתברך מאיר ומשפיע בכללו.

We are sure that we are alive because the soul in our body vivifies us. The body is not inherently alive. Without a soul, the body is inanimate, like a mix of meat and bones in a pot. The body is only alive due to the intangible soul within it. Its vivifying spirit is delivered by the blood, as the Torah states, "The blood is [the carrier of] the soul" (Deuteronomy 12:23).

Although we never saw the soul and have no idea how it operates or what it is, we are sure of its existence because we see it with our mind's eye, which is as real as what we see with the physical eye.

This is precisely how we perceive G-d. We can see that the whole world, and each creation in it, is alive and sustainable. The galaxies are in motion, and the soil has growth capacity—grass, fruit-bearing trees, etc. Animals have senses, and humans have a soul. The entire world is like one massive body with the expanse of a 500-year journey.

Yet, on its own, this vast body is inanimate. How does it and all the creatures in it come to life? It is the G-dly vivifying power that radiates and flows through it.

TEXT 8

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Likutei Sichot
19, pp. 287–288*

ס'איז ניט דער פשט אז וויבאלד דער ענין איז אזוי למטה
דערפאר איז דאס אזוי למעלה, נאר פארקערט: דערפון וואס
מ'זעט ווי דער ענין איז למטה ווייס מען, דאס איז א ראיה, ווי
איז דער ענין למעלה . . .

און אזוי איז דאס בנוגע צו אלע די משלים. — ובלשון הכתוב
"מבשרי אחזה אלוקה", ווייל מען וויל אז זיינע ענינים זאלן
זיין ניט נאר אין אן אופן פון אמונה, נאר אויך אין אן אופן פון
אחזה (וידיעה) . . . דערפאר דארף מען האבן משלים פון
למטה אין עולם הזה בכדי צו פארשטיין בידיעה ווי די ענינים
זיינען למעלה — "מבשרי אחזה אלוקה".

ועל דרך זה דער אדם למטה: ער איז "אדמה לעליון", ובמילא
קען מען וויסן פון א מלך דא למטה ווי איז כביכול, בא מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, און פון אן אב דא למטה, ווי
איז כביכול, בא אבינו שבשמים.

ועל דרך זה בנוגע צו דעם וואס . . . דערפון וואס מ'זעט אז
הכתרת המלך אין מלכותא דארעא איז "באה בשמחה גדולה",
ווייסט מען אז אזוי איז אויך הכתרת המלך אין מלכותא
דרקיעא.

G-d does not behave in specific ways because we act that way. Rather, observing the earthly processes gives us a glimpse into how G-d [chooses to] conduct things in Heaven. . . .

This applies to all the earthly metaphors for G-d, as the Torah says, "[By observing] From my flesh, I see G-d" (Job 19:26). G-d wants us to see and know Him, not just believe in Him. . . . He, therefore, gave us examples of Himself on earth that help us understand how it is above. "[By observing] from my flesh, I see G-d."

The same is true of humans. Since we are made in His image, examining the function of human kings tells us how G-d, the blessed king of kings, as it were, chooses to operate. Similarly, we understand our Father in Heaven, as it were, by examining the function of earthly fathers.

The same applies to the [coronation:] . . . observing the great joy at terrestrial coronations informs us that G-d wants His coronation to be conducted with joy.

G-d is concerned with only one thing: that you, His child are comfortable and feel at home in His chamber. He wants you to understand and be moved by His coronation ceremony.

KEY POINTS

1. We sound the shofar to crown G-d as our king. As earthly kings are coronated with trumpet blowing and joyful fanfare, so is G-d coronated through sounding the shofar.
2. G-d chose to have His coronation reflect coronations on earth so that it would be familiar to us and we would relate to it. This way, crowning G-d as our king is emotional for us.
3. G-d did the same thing with creation. He could have created the world in any way He wanted. He chose to create it in ways we could understand so we could appreciate Him and relate to Him.
4. G-d created the world so we could know and bond with Him.
5. This tells us about our enduring G-d-given value. We are so crucial to G-d that He adapted His processes to us. He modeled Heaven after earth. He wants to be coronated only by us. Therefore, all of existence depends on us.

